

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v České Lípě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 1. listopadu 2017
samosoudkyní JUDr. Markétou Navrátilovou **t a k t o :**

Obžalovaní

1. [REDACTED]

2. [REDACTED]

uznávají se vinnými, že

1. obžalovaní [REDACTED] a [REDACTED] společně

v

blíže nezjištěné době v období od 18:00 hodin dne 8. 5. 2016 do 19:25 hodin dne 10. 5. 2016 v zahrádkářské kolonii ve Cvikově, v ulici [REDACTED] se vloupali do zahradní chatky, objektu sloužícímu k individuální rekreaci, na pozemku parc. č. [REDACTED] tak, že po překonání oplocení pozemku, se nejprve pokusili do chatky vloupat vypáčením vstupních dveří a následně vypáčením okna do chatky vnikli a měli volný pohyb po celé zahradní chatce, chatku prohledali, odcizili motorovou benzínovou pilu zn. HECHT, červené barvy, nezjištěného výrobního čísla v hodnotě 2.100,- Kč a různé potraviny v hodnotě 269,- Kč, uvnitř rozbili skleněnou výplň vnitřních dveří a tímto poškozené [REDACTED] způsobili škodu odcizením v celkové výši 2.369,- Kč a na poškození dveří a okna způsobili škodu ve výši 2.000,- Kč,

2. obžalovaný [REDAKCE] sám

v blíže nezjištěné době v období od 9. 5. 2016 do 19:00 hodin dne 10. 5. 2016 u restaurace [REDAKCE] odcizil nezajištěné jízdní kolo neznámé značky, zelené barvy, nezjištěného výrobního čísla v hodnotě 400,- Kč s upevněným nákupním košíkem s obsahem různých potravin v celkové hodnotě 106,- Kč a tři párů pánských ponožek v hodnotě 45,- Kč, kdy tímto poškozenému I [REDAKCE] [REDAKCE] způsobil celkovou škodu na odcizení ve výši 551,- Kč,

a obžalovaný [REDAKCE] se uvedeného jednání dopustil přesto, že

- byl rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 21. 7. 2014 sp. zn. 31 T 100/2014, který nabyl právní moci dne 21. 7. 2014, odsouzen pro přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b) trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání osmi měsíců, který dne 17. 11. 2014 vykonal,
- a rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 9. 7. 2015 sp. zn. 32 T 125/2015, který nabyl právní moci dne 24. 7. 2015, odsouzen pro přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b), odst. 2 trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání osmi měsíců, ze kterého byl dne 3. 9. 2015 podmíněně propuštěn,

a obžalovaný [REDAKCE] se uvedeného jednání dopustil přesto, že

- byl rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 23. 9. 2013 sp. zn. 31 T 95/2013, který nabyl právní moci dne 7. 11. 2013, odsouzen mimo jiné pro přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b), odst. 3 trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 24 měsíců, který dne 14. 3. 2015 vykonal,
- a rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 9. 7. 2015 sp. zn. 32 T 125/2015, který nabyl právní moci dne 25. 8. 2015, mimo jiné pro přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b), odst. 3 trestního zákoníku k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců, který vykonal 4. 5. 2016,

t e d y

obžalovaný [REDAKCE] pod bodem 1) a 2)

- jednak přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, čin spáchal vloupáním a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen a potrestán,
  - jednak neoprávněně vniknul do obydlí jiného a překonal překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí,
- pod bodem 1. společným jednáním,

obžalovaný [REDAKCE] pod bodem 1)

společným jednáním

- jednak přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil, čin spáchal vloupáním a byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen a potrestán,
- jednak neoprávněně vniknul do obydlí jiného a překonal překážku, jejímž účelem je zabránit vniknutí,

čímž spáchali

obžalovaný [REDAKCE] pod bodem 1) a 2)

- jednak přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního zákoníku,
  - jednak přečin porušení domovní svobody dle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,
- pod bodem 1. ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku,

obžalovaný [REDAKCE] pod bodem 1)

- jednak přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního zákoníku,
  - jednak přečin porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku,
- vše spáchané ve spolupachatelství dle § 23 trestního zákoníku.

Za to

se odsuzují

obžalovaný [REDAKCE]

podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku za shora uvedené přečiny a za sbíhající se pokus přečinu krádeže podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního zákoníku a pokus přečinu poškození cizí věci podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 228 odst. 1 trestního zákoníku z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 20. 7. 2016 č. j. 17 T 50/2016-63 a přečin krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku z rozsudku Okresního soudu v Děčíně ze dne 8. 11. 2016 č. j. 24 T 178/2016-52, k **souhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **patnácti (15) měsíců**.

Podle § 56 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s **ostrahou**.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se ve výroku o trestu zrušuje rozsudek Okresního soudu v České Lípě ze dne 20. 7. 2016 č. j. **17 T 50/2016-63** a rozsudek Okresního soudu v Děčíně ze dne 8. 11. 2016 č. j. **24 T 178/2016-52** ve znění rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19. 10. 2017 sp. zn. 7 To 28/2017, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

obžalovaný [REDAKCE]

podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku za shora uvedené přečiny a za sbíhající se pokus přečinu krádeže podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního zákoníku a přečin porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 9. 2. 2017 č. j. 3 T 176/2016-57 k **souhrnnému** trestu odnětí svobody v trvání **třinácti (13) měsíců**.

Podle § 56 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice s **ostrahou**.

Podle § 43 odst. 2 trestního zákoníku se ve výroku o trestu zrušuje rozsudek Okresního soudu v České Lípě ze dne 9. 2. 2017 č. j. **3 T 176/2016-57** ve znění rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci ze dne 25. 5. 2017 č. j. 55 To 162/2017-91, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu jsou obžalovaní povinni společně a nerozdílně nahradit poškozené [REDAKCE]
[REDAKCE] škodu ve výši **4.369,- Kč**.

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozená [REDAKCE]
[REDAKCE], **odkazuje** se zbytkem svého nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

O d ů v o d n ě n í :

V hlavním líčení soud zjistil následující skutečnosti.

K **jednání pod bodem 1) rozsudku** se oba obžalovaní doznali. **Obžalovaný** [REDAKCE] vypověděl, že se do chatky vloupal společně s obžalovaným [REDAKCE] tak, že vypáčili okno a odcizili pilu a jídlo, protože měli hlad a obžalovaný měl důchod obdržet až za dva týdny a nevyšel s penězi, poněvadž panu [REDAKCE] vrátil peníze, které si od něj půjčil. Slíbil, že se do chatky už nevloupá. Z **protokolu o výsledku obviněného** [REDAKCE] z přípravného řízení na č. l. 9 – 12, který byl čten v nepřítomnosti obžalovaného postupem dle § 207 odst. 2 trestního řádu, vyplynulo, že obžalovaný [REDAKCE] po výkonu trestu odnětí svobody dne 4. 5. 2016 neměl kam jít, a tak vyhledal pomoc kamaráda - obžalovaného [REDAKCE], u kterého bydlel a který ho živil. Neměli co jíst, a proto obžalovaný [REDAKCE] vymyslel, že by mohli vlézt do chatky poškozené [REDAKCE] v níž bude jídlo. Na pozemek přelezli přes pletivový plot, obžalovaný [REDAKCE] se nejdříve neúspěšně pokusil otevřít sekýrou dveře chatky, ale uspěl až při páčení rámu okna, který praskl, a rozbilo se okno, jímž vlezli dovnitř. Z lednice vzali konzervy, chleba, kávu a cukr a obžalovaný [REDAKCE] ještě pilu, za kterou od nějakého muže dostal 500,- Kč, o něž se rozdělili. Obžalovaný [REDAKCE] svého jednání litoval a slíbil, že jej nebude opakovat. Doznání obžalovaných podporuje **poškozená** [REDAKCE], která potvrdila způsob vloupání do chaty, a to rozbitím okna s tím, že také na dveřích byly viditelné známky snahy pachatelů vniknout dovnitř. Doplnila, že se z chaty ztratily mj. potraviny a motorová pila. V souladu s její výpovědí je **protokol o ohledání místa činu s fotodokumentací** na č. l. 29 – 32, podle kterého jsou vrypy v prostoru zámku a kliky, dveře jsou v této části polámané a nalevo od dveří se nachází otevřené okno, pod nímž leží rozlámáný okenní rám a popraskané sklo. Hodnotu odcizených věcí a výši nákladů na opravu okna chaty prokazuje **odborné vyjádření z oboru ekonomika** na č. l. 14 - 17. Na základě takto provedených důkazů neměl soud pochyb o tom, že obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] vypáčili okno, jímž vnikli do chaty poškozené [REDAKCE] z níž odcizili potraviny a motorovou pilu.

K **jednání pod bodem 2) rozsudku** se **obžalovaný** [REDAKCE] také doznal a v podrobnostech uvedl, že kolo nebylo zamčené, a tak na něm odjel. Popřel však, že by se v košíku kola nacházela taška. Nicméně **poškozený** [REDAKCE] vypověděl, že při cestě z nákupu [REDAKCE] opřel o zeď restaurace [REDAKCE] neuzamčené kolo, na němž měl připevněný košík s nákupem potravin a třemi páry ponožek, a když se za pět minut vrátil, kolo bylo pryč. Obžalovaného [REDAKCE] později poznal jako dobrého pána v tíživé situaci, a tak by krádež nejraději vůbec neřešil. Hodnotu odcizeného kola, potravin a ponožek prokazuje **odborné vyjádření z oboru ekonomika** na č. l. 14 – 17. Výše provedenými důkazy má soud za bezpečně prokázané, že obžalovaný [REDAKCE] kolo s nákupem odcizil.

Obžalovaní [REDAKCE] a [REDAKCE] svým jednáním pod bodem 1) **naplnili** po stránce objektivní i subjektivní **skutkovou podstatu** přečinu krádeže dle 205 § odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního zákoníku, tedy přisvojili si cizí věc (motorovou pilu a potraviny ve vlastnictví poškozené [REDAKCE] tím, že se jí zmocnili, čin spáchali vloupáním (vypáčili okno) a byli za takový čin v posledních třech letech odsouzeni a potrestáni (obžalovaný [REDAKCE] rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 21. 7. 2014 sp. zn. 31 T 100/2014 a rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 9. 7. 2015 sp. zn. 32 T 125/2015, obžalovaný [REDAKCE] rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 23. 9. 2013 sp. zn. 31 T 95/2013 a rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 9. 7. 2015 sp. zn. 32 T 125/2015). Tímto jednáním obžalovaní současně spáchali přečin porušování domovní svobody dle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, poněvadž neoprávněně (bez povolení poškozené [REDAKCE]) vnikli do jejího obydlí (do chaty a

na zahradu přiléhající k chatě) a překonali překážku, jejímž účelem je zabránění vniknutí (přelezli plot, vypáchili zavřené okno). Ustanovení § 133 trestního zákoníku definuje obydlí jako dům, byt nebo jinou prostorou sloužící k bydlení a příslušenství k nim náležející, přičemž příslušenstvím je chápána i zahrada souvisle ohrazená plotem, neboť má zjevně charakter uzavřeného prostoru přiléhajícího k samotnému domu a v tomto smyslu ji lze považovat za jeho příslušenství, které požívá stejné ochrany jako dům samotný (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 17. 2. 2010 sp. zn. 7 Tdo 125/2010). Totéž platí i pro i zahrádkářské chatky za předpokladu, že poskytují svému uživateli určité soukromí a možnost odpočinku, tedy slouží-li též k individuální rekreaci (srov. rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 26. 11. 1987 sp. zn. Tzv 29/87). Obžalovaní oba přechyby spáchali ve formě spolupachatelství, protože tak činili společným jednáním a v úmyslu tak činit společně. Jednání obžalovaného [REDAKCE] pod bodem 2) rozsudku soud kvalifikoval jako dílčí útok pokračujícího přechybu krádeže, neboť oba dílčí útoky naplňují skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny blízkou časovou souvislostí (dva dny), souvislostí předmětu útoku (potravin a lehce zpeněžitelné věci) a stejným motivem (zajištění stravy obžalovaného ať už přímou konzumací či získání finančních prostředků prodejem odcizených věcí). Jednání obžalovaných bylo vedeno úmyslem přímým ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

Při úvaze o **druhu a výměře trestu** soud vycházel z obecných zásad pro ukládání trestu obsažených v § 37 až § 39 trestního zákoníku (zákonost a přiměřenost trestní sankce, povaha a závažnost spáchaného trestného činu, poměry pachatele a právem chráněné zájmy poškozeného) a přihlížel též k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem dle § 41 a § 42 trestního zákoníku.

Obžalovaným polehčuje jejich doznání a skutečnost, že se posuzovaného jednání nedopustili ze ziskuchtivosti, ale pouze k naplnění základní lidské potřeby – zahnání hladu. Přitěžuje jim, že chata poškozených manželů [REDAKCE] se terčem jejich útoku stala opakovaně, což je pro ně zvláště obtěžující. Ku prospěchu jim nelze přičíst ani jejich trestní minulost. Obžalovaný [REDAKCE] byl odsouzen šestkrát pro shodnou trestnou činnost, a ačkoli z důvodu zahlazení odsouzení, zpětnosti a souhrnnosti nelze přihlížet k žádnému odsouzení, je z nich patrna jeho setrvalá tendence dopouštět se tohoto druhu trestné činnosti, což zvyšuje její nebezpečnost stejně jako skutečnost, že se trestné činnosti dopustil ve zkušební době podmíněného propuštění z výkonu trestu odnětí svobody pro tutéž trestnou činnost, kdy měl zvláště usilovat o řádné vedení života. Konečně obžalovanému [REDAKCE] přitěžuje, že byl iniciátorem trestné činnosti a rozsah jeho protiprávního jednání je větší než u obžalovaného [REDAKCE] byť nevýrazně. Obžalovaný [REDAKCE] má jedenáct záznamů v Rejstříku trestů, z nichž lze přihlížet ke čtyřem a které rovněž svědčí o jeho přichylnosti k páčání tohoto typu trestné činnosti. Taktéž mu přitěžuje fakt, že se posuzované trestné činnosti dopustil čtyři dny po vykonání nepodmíněného trestu odnětí svobody pro shodnou trestnou činnost a že tedy vykonaný trest na něj neměl dostatečně odrazující účinek. Trestné činy obou obžalovaných jsou ve vztahu souhrnnosti k trestné činnosti, za kterou byl obžalovaným uložen nepodmíněný trest odnětí svobody, a přichází tak v úvahu uložení souhrnného trestu, který nemůže být mírnější než trest uložený rozsudkem dřívějším, a proto nemohl soud uložit jiný než nepodmíněný trest odnětí svobody. S ohledem na výše rozebrané okolnosti případu považoval soud za dostatečné již uložený trest u obou obžalovaných navýšit pouze nepatrně, a to u obžalovaného [REDAKCE] o tři měsíce a v případě obžalovaného [REDAKCE] o jeden měsíc.

U **obžalovaného** [REDAKCE] sou posuzované přechyby ve vztahu souběhu k pokusu přechybu krádeže podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního zákoníku a k pokusu přechybu poškození cizí věci podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 228 odst. 1 trestního zákoníku, kterými byl obžalovaný uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 20. 7. 2016 č. j. 17 T 50/2016-63, který nabyl právní moci dne 6. 8. 2016, a k přechybu krádeže podle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, kterým byl obžalovaný shledán

vinným rozsudkem Okresního soudu v Děčíně ze dne 8. 11. 2016 č. j. 24 T 178/2016-52, který nabyl právní moci dne 19. 10. 2017 ve znění rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 19. 10. 2017 sp. zn. 7 To 28/2017 a jímž byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody v trvání dvanácti měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, protože všechny tyto přechyny obžalovaný spáchal před vyhlášením prvního uvedeného rozsudku, tj. před dnem 20. 7. 2016. Soud proto ukládal trest souhrnný, přičemž v rámci trestní sazby šesti měsíců až tří let, tj. trestní sazby za přechyn krádeže dle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, která se vztahuje k trestnému činu nejprísněji trestnému, uložil trest odnětí svobody v dolní polovině trestní sazby (konkrétně ve výměře patnácti měsíců). Pro výkon tohoto trestu zařadil obžalovaného do věznice s ostrahou, jelikož u něj nejsou splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou, tj. obžalovanému nebyl uložen výjimečný trest, trest za zvlášť závažný zločin, trest odnětí svobody ve výměře nejméně osm let za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny ani nebyl odsouzen za úmyslný trestný čin za současného splnění podmínky, že v posledních pěti letech uprchl nebo se pokusil uprchnout z vazby, z výkonu trestu nebo z výkonu zabezpečovací detence. S ohledem na uložený souhrnný trest zrušil soud výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 20. 7. 2016 č. j. 17 T 50/2016-63 a z rozsudku Okresního soudu v Děčíně ze dne 8. 11. 2016 č. j. 24 T 178/2016-52, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

V případě **obžalovaného** [REDAKCE] jsou posuzované přechyny ve vztahu souběhu k pokusu přechynu krádeže podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního zákoníku a k přechynu porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku, kterými byl obžalovaný uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 9. 2. 2017 č. j. 3 T 176/2016-57, který nabyl právní moci dne 25. 5. 2017 ve znění rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci č. j. 55 To 162/2017-91 a jímž byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody v trvání dvanácti měsíců se zařazením do věznice s ostrahou, protože všechny tyto přechyny obžalovaný spáchal před vyhlášením tohoto rozsudku, tj. před dnem 9. 2. 2017. Soud proto ukládal trest souhrnný, přičemž v rámci trestní sazby šesti měsíců až tří let, tj. trestní sazby za přechyn krádeže dle § 205 odst. 2 trestního zákoníku, která se vztahuje k trestnému činu nejprísněji trestnému, uložil trest odnětí svobody v dolní polovině trestní sazby (konkrétně ve výměře třinácti měsíců). Pro výkon tohoto trestu zařadil obžalovaného do věznice s ostrahou, jelikož u něj nejsou splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou, tj. obžalovanému nebyl uložen výjimečný trest, trest za zvlášť závažný zločin, trest odnětí svobody ve výměře nejméně osm let za trestný čin spáchaný ve prospěch organizované zločinecké skupiny ani nebyl odsouzen za úmyslný trestný čin za současného splnění podmínky, že v posledních pěti letech uprchl nebo se pokusil uprchnout z vazby, z výkonu trestu nebo z výkonu zabezpečovací detence. S ohledem na uložený souhrnný trest zrušil soud výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v České Lípě ze dne 9. 2. 2017 č. j. 3 T 176/2016-57, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Soud zavázal obžalované **nahradit** společně a nerozdílně **škodu** poškozené [REDAKCE] [REDAKCE] ve výši 4.369, Kč, neboť ta byla prokázána odborným vyjádřením z oboru ekonomika na č. l. 14 - 17. V rozsahu, ve kterém uplatněný nárok přesahoval prokázanou výši, odkázal soud poškozenou s jejím nárokem na řízení ve věcech občanskoprávních. Poškozený [REDAKCE] s nárokem na náhradu škody nepřipojil, a proto ve vztahu k němu rozsudek neobsahuje výrok o náhradě škody.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno do **o s m i** dnů od jeho doručení, prostřednictvím Okresního soudu v České Lípě, podat odvolání, o kterém by pak rozhodoval Krajský soud v Ústí nad Labem, pobočka v Liberci.

Odvolání může podat státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku, může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícímu rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě osmi dnů od doručení opisu rozsudku nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu I. stupně podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen uvést, zda odvolání podává, byť zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání je třeba doručit **ve trojím vyhotovení**.

Toto právo nenáleží osobám, které se ho výslovně vzdaly.

V České Lípě dne 1. listopadu 2017

JUDr. Markéta Navrátilová, v.r.
samosoudkyně

